

Jézus Urunk tanítása

2020. január 3.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm a mai napon a jelen lévő testvéreimet, akik a földi számítás első Golgotájára jöttetek el ebben az esztendőben, amelyet megkezdtetek.

Ez az esztendő, amelybe átléptetek, többen és többen a kíváncsiságotokban azt várjátok, hogy mi lesz a jövődőlés számotokra, holott Én már többször és többször elmondottam, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok jóslásba nem bocsátkozom. Tanításomban adok felismerhető, ami által el tudtok gondolkodni, hogy hogyan és miképpen készüljete fel e új évnek kezdetén, ami előtt álltok. Ma csak annyit mondok először is felétek, hogy a tanítás nem volt ismeretlen számotokra, mert ha nyitott szívvel és lélekkel voltatok jelen a szentmise áldozatán, akkor figyeltétek, hogy ez volt számotokra ma az *Evangélium* is, amelyet Én, Jézus Krisztus Uratok kiválasztott Mária testvér által megadtam számotokra.¹

A tanítás, az arról szól, hogy: „Íme, az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit!”

De Én ma, Jézus Krisztus Uratok nem erről fogok felétek szólni, hanem megpróbállak felkészíteni benneteket, hogy hogyan van jelen a szeretet, a béke és az öröm a szívben és a lélekben. Mert a mai napra a jövődöléseketek most Én, Jézus Krisztus Uratok nem hozom úgy elétek, ahogy ti ezt várjátok. Ma az van számotokra, hogy a Szeretet, amely Én vagyok, és amelyet árasztok felétek, a béke is Belőlem fakad, és az is felétek árad, és az öröm is Bennem van, amivel benneteket megörvendeztetlek.

Emlékezzetek a kezdetekre, mikor olyan jól éreztétek magatokat, örültetek egymásnak, énekeltetek, figyeltetek, és törődtetek egymással. A mai rohanó világban – a ti szavakat használva – már ilyenekre nincs időtök. Ma sokszor már úgy vagytok, hogy „mindent minél előbb megtegyek, elimádkozzak, cselekedjek, hogy ne kelljen oly sok időt tölteni vele”.

Pedig régebben, mikor még a kezdetekben voltunk, hányszor és hányszor nem néztétek az időt, nem törődtetek, hány óra van, mert tudtatok örülni, tudtatok egymásra figyelni, és ami még ettől nagyobb ajándék volt számotokra, hogy el tudtatok egymást fogadni, és örültetek egymásnak, örültetek, mikor találkoztatok. Most néha úgy vagytok jelen: „Hát itt vagyok testemben, de lélekben hol járok? Az nem biztos, hogy itt van.”

Fontos, hogy elgondolkodjatok, hogy a szeretet és a kegyelem hogyan működik együtt, hogyan párosul együtt, mert, ugye, ebben a rohanó világban azt a legkönnyebb mondani, hogy semmire sincs idő.

¹ A mai napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *Keresztelő János tanúságtétele* (Jn 1,29–34).

Erre Én, Jézus Krisztus Uratok mit mondtam már évekkkel ezelőtt?

Arra van időd, ami fontos neked, és amire szánsz időt. Ha valami nem fontos, arra nem kell időt szánni. Arra az a legkönnyebb válasz: „Hát nincs idő.”

Az időt mindenki saját maga osztja be. Az időben mindenki saját maga dönti el, hogyan és miképpen akarja kialakítani e meghívott életét a szeretethez, a békéhez és az örömhöz. De ha erre sincs időtök, akkor kérdezem tőletek kérdéssel: Hogyan akarjátok kialakítani e rohanó világban az élet ajándékát, kegyelmét a meghívásban, a küldetésben és a követésben?

Ugye, néha hogy mondtam régebben, évekkkel ezelőtt?

Szabad megállni, szabad önmagatokba nézni, szabad felismerni, hogy mi jó, és mi helyes, és hogyan próbálom magam részére elkészíteni a mindennapjaimat, hogy felismerjem a felebarátomat, a testvéreimet. Mert néha az emberiségben, a testvéreimben nincs jelen a szeretet. És ezt nemcsak reátok mondom, testvéreim, ez épp úgy jelen van. Kiválasztott testvérem által már többször megadtam, a pásztoraim felé a tanításomat, hogy a pásztoraim is, ha egy kicsit nyitottabbak, egy kicsit működik rajtuk és bennük a szeretet, és egy kicsit ezt árasztják az ő híveik felé a nyájban, akiket megpróbálnak vezetni és terelni az úton Felém, Jézus Krisztus Uratokhoz, akkor érzitek a működő szeretetet. De, ugye, emlékeztek arra, amikor azt mondtam, azt mondja: „Ó, hát én vagyok a pásztor. Hát én mehetek.” El is indult. De mikor hátra tekintett, nem volt neki nyája, aki követte őt, mert nem tudták elfogadni. S ilyenkor nemcsak a nyájban és a hívőben kell keresni a problémát. Néha szabad a pásztornak is önmagába nézni, elgondolkodni, hogy: „Helyesen cselekszek-e, vagy kell egy kis időt nekem is felajánlani az én nyájam felé, hogy próbáljuk összekapcsolni a mindennapi élet jelenlétét.”

Hisz az Isten Báránya – ugye, a mai tanításában – azt tükrözi számotokra, hogy jelen van, aki megválthat minket, aki elviheti bűneinket a feloldozás részében. De az Isten Báránya a szeretetet is árasztja, a kegyelmet is a felismeréshez és az elfogadásához.

Hogy ez az esztendő mit fog számotokra nyújtani?

Ahhoz csak annyit mondok, ismételten a ti szavaitokat használva, amit már többször és többször elmondtatok a golgotai átélés után. Hogyan is mondjátok saját szavaitokkal?

„Hát ez rettentő nehéz Golgota volt! Nehéz nézni. Akkor milyen lehet átélni?”

Erre most ma csak annyi a válaszom: Ha ma nyitott voltál, és figyeltél, és megtapasztaltál, ahhoz próbáld kialakítani majd ezt az esztendőt, amelynek még csak most a küszöbén állsz. Még a küszöbre se léptél rá teljesen, és még nem is léptél át rajta. Tehát még van mit előtted rendbe tenni, elgondolkodni, hogy valójában hogyan és miképpen alakítod ki az életedet.

Hisz János a mai tanításban tanúságot tett – kiről és miről?

Ugye, azt mondtotta: „Jön egy Férfi, akit én nem ismerek, és aki utánam jön, de mégis Ő előbb volt, mint én vagyok. Aki engem küldött, az azért küldött, hogy én vízzel kereszteljek, és majd megismertessem Őt Izraellel.”

De hogyan megy még ez a tanítás?

János tanúságot tesz arról, amit megtapasztalt, s amelynek tanúja volt.

Ti is néha tanúságot tesztek, de nem mindig arról, amit átéltetek, amit megtapasztaltatok, amire mondhatod, hogy „az én tanúságtételem, én láttam, én tapasztaltam meg”.

Néha jobban szeretsz más testvéréről beszélni, másnak az érzését, a megtapasztalását elmondani? De ha te nem vagy benne abban a megtapasztalásban, abban az érzésben, akkor hogy szeretnéd kifejezni más ember érzését vagy megtapasztalását?

Fontos, hogy ezen elgondolkozzatok az új év kezdetében, hogy ugye, van még miért önmagunkba nézni, van még min csiszolni magunkat, hogy mindig jobbak és érthetőbbek legyünk.

Ugye, a tanításom is már a csiszolásról is szólt felétek, hogy néha mennyi munka kell az emberi erőből, mire egy követ megcsiszolnak, hogy a szemnek értékes és szép legyen. Néha nem elég csak oda ülni és egy kicsit dolgoztatni rajta, néha lehet, hogy nem elég napok, hetek vagy hónapok. Ezért kell a ti saját lelketeket, és hogy ha szükség van, kicsit megcsiszolni, hogy érezd a szeretetet, érezd a békét, érezd az örömet. Mert ha nincs a szívetekben és a ti saját lelketekben különösképpen a szeretet, a béke és az öröm, akkor hogyan akarod kialakítani életedet? Hogyan akarsz a felebarátra tekinteni, a testvérré? Hogyan akarod elfogadni az egyé válás szeretetében? És hogyan teszel tanúságot önmagadról, megtapasztalásaidról a szeretet működésében, a kegyelem ajándékában, a béke örömeiben, amely összeköt, és ami által elindulhatsz a meghívásban és a küldetésedben az élet-útpályán?

Fontos, hogy ezekre tudjatok odafigyelni, érezni és értékelni. Mert hogy mondtam nektek már?

Én, Jézus Krisztus Uratok vagyok a Szeretet az irgalmasságban, az örömben, a békében és a kegyelemben.

Mert, ugye, volt olyan bűnbánat-időtök, amikor végig a tanítás az irgalmasságról szólt, hogyan és miképpen ismerjük fel, hogy az irgalmasság a szeretetében hogy van jelen bennem, hogy van jelen a felebarátomban vagy a testvéremben, és hogyan alakítsuk ki együtt az irgalmasságot, és tudunk figyelni egymásra. Mert a mai tanítás ezt is próbálja számotokra tükrözni, hogy az Isten Báránya, az nem csak azért jött el, hogy Lélekkel kereszteljen, vagy hogy elvigye a bűneiteket, hanem azért is, hogy a mérhetetlen nagy szeretetét, örömét, békéjét és kegyelmét árássa felétek. Ha megnyitod szívedet, befogadod, megerősödsz, akkor másképp érezd a meghívásodat a küldetésedben, a felebarátod és a testvéred felé a mindennapi életben.

Ez az esztendő – most nem úgy mondom számotokra, ahogy az elmúlt években mondtam. Ugye, emlékeztek, mikor azt mondtam: Próbáljátok úgy elképzelni, csak három kakasléppel lesz nehezebb. Most nem e szavakat mondom. Most azt mondom – a ti szavakat próbálom magatok elé vetíteni, amit mondtatok már többször és többször, hogy: „Mily nehéz átélni, megtapasztalni

a fájdalom, szenvedés Golgotáját!” És hogy ha valóban ezt úgy érzed, akkor ahhoz alakítod ki ezt az esztendőöt. De ha nem teljesen úgy érzed, akkor fogod látni benne a kegyelmet, az örömet, a szeretetet és a békét. S egyben, hogy imádkozzatok egymásért. Mert az ima ereje – hogy mondtam régebben nektek? – csodát tehet.

De ez is csak akkor történik meg, ha tudsz benne hinni és bízni. Mert amíg megvan a hit és bizalom ereje a szeretettel benned, akkor változhatsz. De ha ezek nincsenek benned, akkor csak éled a saját kialakított életedet, és néha nem tudod, „hogyan és miképpen haladjak tovább”.

Fontos, hogy érezd, hogy ez az új esztendő, ez változásokat is fog hozni, de a változásokat is nektek kell majd felismerni és elfogadni, és majd a szerint cselekedni.

Így a mai tanításomat próbáltam összefoglalni nektek, mert a mai jelmondat az *Evangélium* tanításában az volt: „Íme, az Isten Báránya! Íme, az Isten Fia!” Mert a „Bárány” az elején van a tanúságtételben, az utolsó mondatokban: „Isten Fia”.

Fontos, hogy érezd a szeretet kegyelmének mondanivalóját, mert így tudtok eggyé válni a meghívásban, így tudjátok elfogadni egymást, és így tudtok számítani egymásra. Mert ha ezek nincsenek bennetek, akkor csak a test van jelen, és a lélek valahol máshol. De a lélek, amely éltet és erőt ad a mindennapokhoz.

Így a mai napon áradjon reátok új évi áldásom, ahogy ti szokátok mondani a földi szavakkal, hogy töltsé el szíveteket, lelketeket e jelmondat, hogy az Isten Báránya a szeretetét, a békéjét és az örömét áraszsa ma reátok, töltsé be szíveteket, lelketeket, hogy érezzétek a melegség fellángolását, és akkor tudsz figyelni a felebarátra, a testvérré, a családra, a szeretteidre, hisz ilyenkor sok mindenkit fel lehet sorolni. De ti tudjátok a tanításokból már, hogy „hogyan és miképpen fogadjam el, akik közel állnak hozzám”.

De ahogy kiválasztott Mária testvér által is már mondtam, nemcsak azokra kell figyelni, akik közel állnak hozzátok, azokra is, akiknek fontos talán a te jelenléted, a te felajánló imád vagy a felajánló kérésed érte, értük, hogy eggyé válhassatok, hogy a szeretet össze tudjon kötni benneteket.

Így kiválasztott testvér által árasztom reátok áldásomat e új év kezdetében.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme a szeretetében, a békéjében, az örömeiben áradjon reátok, töltsé be szíveteket, lelketeket, melegítsen fel, hogy felkészültek legyetek ehhez az új évhez, amelyet most megkezdtetek. Hisz mondtam, sok minden történik majd benne, de sok mindent nektek kell felismernetek.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!